844/10

Den 5. maj 2010 blev i sag nr. 77.153:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxx xxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over selskabets afgørelse af ansvarsfordelingen i forbindelse med et anmeldt færdselsuheld og over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning med henvisning til, at han var i præmierestance på skadetidspunktet.

I en redegørelse vedlagt klagen til Ankenævnet har klageren bl.a. anført:

"5.02.08 er vi, min bror og jeg, impliceret i et færdselsuheld på en tilkørsel til …motorvejen.

6.02.08 henvender vi os til Codan for at få en skadesanmeldelse. Codan meddeler os, at vi ikke har betalt præmien og opfordrer os til at gøre det straks. Det gør vi samme dag. Bilag ..

6.02.08-9.05.08 Codan sagsbehandler som om, den sene præmieindbetaling er accepteret. Bilag …

9.05.08 Codan meddeler os at vi alligevel ikke er dækket af forsikringen. Bilag ..

1.12.08 vi får pålagt det fulde ansvar. Bilag ..

15.12.08 - 23.03.08 prøver vi endnu en gang at finde vidner til uheldet. Da det ikke lykkedes, har vi indsamlet materiale, der efter vores opfattelse klart beviser at, modpartens forklaring ikke kan passe i forhold til skadens omfang og en opmåling af skadestedet. Bilag ..

5.10.09 Codan meddeler os, at vi skal betale halvdelen af udgifterne pr. kulance. Bilag ..

Vi kan ikke acceptere Codans forslag. Hvis Codan har ret i, at de ikke skal dække skaden, må vi bede retten om en afgørelse af skyldsspørgsmålet, idet vi mener at have løfter bevisbyrden alene ved at henvise til omfanget af skaden og de faktuelle forhold på uheldsstedet.

Men vi håber da på en positiv afgørelse i Ankenævnet for Forsikring."

Selskabet har ved skrivelse af 10/12 2009 til nævnet hertil bl.a. bemærket:

"Forsikringstager, der i Codan har tegnet autoforsikring, klager over vores afvisning af at dække nogle anmeldte kaskoskader i anledning af et færdselsuheld, som den forsikrede bil har været impliceret i den 5. februar 2008.

Der klages så vidt ses også over vores skyldfordeling i anledning samme færdselsuheld.

Det er vores opfattelse, at vi med rette har afvist at dække kaskoskaderne på bilen, da forsikringen var ude af kraft på grund af præmierestance.

Det er derudover vores opfattelse, at vi med rette har pålagt forsikringstager 50 % af skylden for ulykken, da vi ikke kan bevise, at modparten skulle have foretaget et påstået vognbaneskifte.

Policen er oprettet den 9. september 2003 og seneste fornyelse forud for skaden er for perioden 01.09.07 - 31.08.08 med en præmie på kr. 13.665, som forsikringstager er opkrævet ved brev fra den 3. august 2007, med betalingsfrist den 3. september 2007.

Præmien tilgår ikke Codan, og vi rykker derfor klager den 17. september 2007, og som det ses af brevet, meddeler vi sikrede, at aftalen bortfalder den 13. oktober 2007 hvis ikke præmien betales.

Den 22. oktober 2007 sender vi opsigelsesbrev, hvorefter dækningen nu er bortfaldet.

Den 5. november 2007 modtager vi oplysning om adresseændring …, hvorfor fremtidige henvendelser til forsikringstager sker til denne nye adresse.

Den 8. november 2007 anlægges en skade fra 2005 på policen (regreskrav fra IF) som belastende, og dette udløser en opkrævning til forsikringstager på kr. 13.906 som er resterende præmie med tillæg af præmiestigningen der følger af trinreguleringen for perioden 01.09.06 - 31.08.07 med kr. 4.839, og for perioden 01.09.07 - 31.08.08, med kr. 6.321 inkl. policepenge, eller i alt kr. 25.066.

Den 19. december 2007 sender vi forsikringstager en ny rykker med vejledning om aftalebortfald den 15. januar 2008, såfremt der ikke er sket betaling.

Den 23. januar 2008 sender vi forsikringstager et opsigelsesbrev, hvor vi oplyser forsikringstager om, at dækningen er nu bortfaldet.

Den 5. februar 2008 sker skaden, og som det ses af klagen til Ankenævnet, betaler forsikringstager først præmien den 6. februar 2009, altså efter skadens indtræden.

Da policen imidlertid er afgangsført på grund af præmierestance, har vi afvist at dække kaskoskaderne, da dækningen var ophørt forud for skadedatoen den 5. februar 2008, se fal. §§13-14 og samt afgørelserne i AK 56. 822, AK 56.892 og AK 58.550.

Vi fastholder afgørelsen, og minder om, at vores breve fra den 9. november og 19. december 2007 samt opsigelsesbrevet fra januar 2008 alle er sendt til den nye adresse, ligesom vi må antage, at brevene er kommet frem.

Forsikringstagers synspunkt, hvorefter vi skal dække, da vi har taget imod præmien kan ikke føre til et andet resultat, da vi efter fal. §16 er berettiget til præmie for perioden, uanset at dækning har været ophørt, se igen AK 56.822.

Vi får senere oplysning om afmelding fra CRM, og vi har derfor den 1. april 2008 returneret ristorno til forsikringstager.

Vi hæftede uanset ophøret af forsikringen stadig overfor modparten efter ansvars-forsikringsbekendtgørelsen, se § 10, og dette er årsagen til, at vi realitetsbehandler ansvarskravet fra modparten, se nedenfor.

Den 13. februar 2008 modtager vi en henvendelse via EDI med anmodning om at anerkende ansvaret for et uheld, der er sket den 5. februar 2008, og hvor vores part skulle have påkørt modparten bagfra.

Modparten er også forsikret i Codan.

Vi beder derfor forsikringstager anmelde skaden, og anmeldelsen modtages den 14. februar 2008, bilagt en skitse.

Forsikringstager anmelder, at bilen er skadet i et uheld, der er sket i forbindelse med en tilkørsel til motorvej, hvor forsikringstager har påkørt modparten bagfra.

Det fremgår videre, at *"Tirsdag den 5. feb kom vi kørende på tilkørselsvejen til …motorvejen ved … retning mod ... Foran os kører en Mercedes. Mercedesen flytter ud på motorvejen foran en HT-Bus og vi accelererer for at kunne flette ud bag bussen. I det samme trækker Mercedesen igen ind i tilkørselsvejen og bremser helt op. Jeg bremser op, straks jeg ser den forankørende komme ind foran mig, men har ingen chance for at undgå påkørsel. Vi har ramt Mercedesen ca. midt på tilkørselsvejen. Føreren, en ung pige, kommer ud af bilen og siger 'Jeg ved det godt. Det er min skyld det min skyld. Er der sket jer noget '...*

Det fremgår af forsikringstagers skitse, at modparten i starten af tilkørselsbanen skal have trukket direkte ud foran en HT-bus, for derefter at have overhalet forsikringstager, og umiddelbart derefter have trukket direkte ind foran forsikringstager, som stadig befandt sig i tilkørselsbanen.

Tilkørselsbanen har forsikringstager opmålt til knap 60 meter, se nedenfor.

Forsikringstagers bil totalskades ved uheldet, og er opgjort til kr. 65.000 ekskl. moms.

Af modpartens anmeldelse fremgår om hændelsesforløbet, at '*Ved tilkørsel til motorvejen nedsættes fart da der afventes plads til indfletning efter bus, hvorpå min steddatter påkøres bagfra af Citroen … [klageren]'.*

Som det ses, nævner modparten intet om et vognbaneskifte eller at der skulle være stoppet helt i tilkørselsbanen, som er ganske kort, se vedlagte fotos.

Vi har bedt om forsikringstagers kommentarer til modpartens anmeldelse, og ved brev fra den 10. marts 2008 fastholder forsikringstager, at modparten har lavet det nævnte vognbaneskifte, kombineret med en efterfølgende fuld opbremsning, og dette på en tilkørselsvej, der efter forsikringstagers vurdering er 59 m og 61cm.

Der er imidlertid ikke fundet nogen uvildige vidner.

Bilerne takseres herefter, og den 9. maj 2008 har vi meddelt forsikringstager, at der ikke er dækning for kaskoudgifterne på grund af manglende præmiebetaling, og at vi agter at kræve ansvarsudgifterne retur.

Vi modtager den 23. maj 2008 forsikringstagers brev fra den 16. maj 2009, hvorefter *'Vi blev først opmærksomme på den manglende betaling af præmien, da vi i forbindelse med skaden skulle bruge en skadeanmeldelsesblanket. Vi hentede herefter straks en præmieopkrævning på kontoret i … og indbetalte præmie på en et postkontor'.*

Vi har herefter fastholdt overfor forsikringstager, at han bærer det fulde ansvar for færdselsuheldet.

Vi lagde vægt på, at der er enighed om, at han har påkørt modparten bagfra, og dette er sket på grund af utilstrækkelig afstand til den forankørende modpart.

Der er i sagen ingen vidner, og vi kan ikke mod modpartens benægtelse løfte bevisbyrden for, at modparten skulle have lavet det påståede vognbaneskifte.

Vi minder om, at en sådan manøvre indebærer, at modparten fra en accelerationsbane skulle have kørt direkte ud over fuldt optrukne linjer foran HT-bussen, for der at overhale forsikringstager, og derefter køre ind foran forsikringstager, og standse helt for at gøre plads til bussen, og at dette skulle være sket over en strækning på ca. 60 meter i en buet tilkørselsbane, hvilket forekommer helt usandsynligt.

Tværtimod oplyser modparten, at hun havde tænkt sig - ganske som forsikringstager - at flette ind bag HT-bussen, som ifølge forsikringstagers skitse på skadetidspunktet befandt sig bag både forsikringstager og modparten.

Vi finder derfor, at der med det oplyste er tilstrækkeligt grundlag for at pålægge forsikringstager fuld skyld for ulykken, der er sket fordi forsikringstager ikke har holdt tilstrækkelig afstand til forankørende, se Fl. § 15, stk. 3 og AK75.635.

Da forsikringstager har fastholdt sin forklaring, har vi efter omstændighederne tilbudt forsikringstager at afgøre sagen med 50 % ansvar efter praksis om ligedeling ved modstridende forklaringer om det faktuelle begivenhedsforløb.

Vi lægger vægt på, at der er indbyrdes modstridende forklaringer, idet forsikringstager hævder at modparten skal have lavet et vognbaneskifte, som modparten bestrider.

Denne afgørelse fastholdes, se fra praksis AK 75.203 og AK 75.409.

Vi fastholder på baggrund af ovenstående, at kaskodækningen er ophørt på grund af præmierestance, og at vi med rette har givet forsikringstager halv skyld for uheldet.

Policen er tegnet med selvrisiko og præmietrinsregulering ved skadesforløb."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder efter sin gennemgang af sagen ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at yde dækning i henhold til den tegnede kaskoforsikring med henvisning til, at klagerens forsikring var ophørt på skadetidspunktet på grund af klagerens restance med præmiebetalingen. Nævnet kan herefter ikke pålægge selskabet at udbetale erstatning for skaderne på klagerens bil.

Selskabet har over for nævnet fastholdt, at klageren på grund af parternes indbyrdes modstridende forklaringer har 50 % ansvar. Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet ikke anledning til at kritisere selskabets afgørelse, da nævnet finder, at en retsafgørelse i den foreliggende situation ikke ville kunne medføre en gunstigere afgørelse for klageren.

Som følge af det anførte

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson